תחום פדגוגי נלמד	רכיבי הליבה והמסמכים	מיקוד ורלוונטיות לתכנון ההוראה
פרקטיקות הוראה ברשת	הוראה מפורשת (פיגומים, מארגנים גרפיים), למידה פעילה מבוססת מקום וחקר (PBL), למידה דיאלוגית ולמידת עמיתים, הערכה מעצבת ומטא-קוגניציה.	סל הכלים הדידקטי להנגשת החומר; התאמת שיטת ההוראה (כגון כיתה הפוכה או חשיבה-זוג-שתף) לאופי המיומנות הנדרשת בכל שיעור.
מפרטי התכנים (כיתות א'-ו')	מסמכי משרד החינוך לכל שכבת גיל: מדעי החומר (כימיה/פיזיקה), מדעי החיים (מערכות ביצורים חיים ואקולוגיה), טכנולוגיה ומדעי כדור הארץ.	המצע התוכני המחייב. כולל דגשים רוחביים על קיימות ושינוי אקלים, ויישום רעיון-על ספירלי המתפתח משנה לשנה.
קלפי המיומנויות	התפתחות האוריינות המדעית: מהבחנה בין עובדה לפרשנות (א'-ב'), דרך ייצוג נתונים וניסוח השערות (ג'-ד'), ועד תכנון חקר מבוקר וחשיבה מערכתית (ה'-ו').	"המיינדסט של המדען"; הגדרת היכולות הקוגניטיביות והמעשיות שיש לפתח בכל שיעור (סינון מידע, בידוד משתנים, הסקת מסקנות).
כשירות מדעית ו-STEM	שילוב מדע, טכנולוגיה, הנדסה ומתמטיקה (STEM); תהליך התכן ההנדסי, פתרון בעיות אותנטיות ואזרחות פעילה.	המעבר מלמידה תיאורטית ללמידה התנסותית וייאשומית (צורך > דרישות > תכנון > אב-טיפוס > הערכה).
החינוך האנתרופוסופי (ולדורף)	תורת השביעונים, למידה הוליסטית ("ראש, לב, ידיים"), הוראה ב"תקופות", היעדר ספרי לימוד סטנדרטיים, וחיבור עמוק לאמנות, מלאכה והטבע.	הרחבת הפריזמה הפדגוגית; השראה לשילוב אלמנטים של יצירת כפיים, אסתטיקה וקצב טבעי בתוך ההוראה המדעית.
רצף ההוראה השנתי	פריסת נושאי הלימוד על פני ציר הזמן (מאלול עד סיוון), תוך הקצאת שעות מוגדרת לכל תת-נושא ולתהליכי חקר/תכן הנדסי.	המסגרת התכנונית-ארגונית; מבטיח כיסוי מלא של התוכנית ושילוב מושכל של משימות ההערכה לאורך שנת הלימודים.